

בָּקָר הַלְמֹדֶד בְּלֹא־צִוְּעָה: (הילולת דוד מלך ישראל ע"ה/
אור שבעת הימים מורהנו ורבינו רבי ישראלי בעל שם טוב ב"ר אליעזר ז"ע):

סְרִיר לְקָוֶן־בָּרִיאָה מִזְרָחָה:

דע שעליידי מלחמות הינו מחלוקת, עליידי זה נופלים מחשבות של רשעים על אנשיהם בשרים, הינו מחשבות של בפירות, שגולים עליהם עליידי זה: והתקון זה – למסר המלחמה על ה', שהוא ילחם המלחמה, עליידי מבטל מחשבות רשעים הניל, אבל דע שעליידי צדקה שלהם, יש בה במחשבתם להתקיים אפלו אם ימסר המלחמה לה'. כי יש צדקות רשעים נוגנים, כי מצינו שאפלו מלבי עבויים נוגנים הצדקה ועוושים טובות כמו שכחוב (משל ב'): "להזנן דלים יקצתנו" כמו שפרש רש"י עין שם:

וְדֹע שָׁאֵישׁ אֲמַת, דְּהִינוּ שְׁעוֹשָׂה מִצּוֹת בְּשִׁלְמוֹת וּבְכָל
הַדְּקָדוֹקִים בֵּיןוֹ לְבֵין קְוֹנוֹ כְּמוֹ שְׁמַדְקָדָק לְעֶשֶׂות הַמִּצּוֹה
בְּפָנֵי בָּנֵי אָדָם, שְׁזַיה בְּחִינַת אֲמַת, שְׁהַפֵּל אֶחָד אֶצְלוֹ, בֵּין
בְּשְׁעוֹשָׂה מִצּוֹה לְפָנֵי ה' וּבֵין כְּשְׁעוֹשָׂה בְּפָנֵי בָּנֵי אָדָם, זה הַאִישׁ
הָאֲמַת, יִשְׁ לֹז כְּחַ לְהַמְשִׁיךְ לְעַצְמוֹ כֹּל הַצְּדָקוֹת, בַּי אַלְוּ הַצְּדָקוֹת
הַגְּלָל שְׁהָם עֹשֵׂיִן, הִיא עֹמֶדֶת רְחוּקָה מֵהֶם וְאֵינֶן אֶצְלָם בַּי דָּרְךָ
הַצְּדָקָה לְמַשְׁךָ עַצְמָה לֹאֲמַת, וּמִחְמָת שְׁהָם רְחוּקִים מְאֲמַת,
הַצְּדָקָה רְחוּקָה מֵהֶם, וַזָּה הַאִישׁ אֲמַת מַזְשָׁךְ לְעַצְמוֹ כֹּל הַצְּדָקוֹת,
בַּי הַצְּדָקָה גַּמְשַׁכְתָּ רַק אַחֲרַ הָאֲמַת, וַזָּה בְּחִינַת (יִשְׁעִיה נ"ט):
"וְצִדְקָה מִרְחֹק תִּעַמֶּד, בַּי כְּשִׁלָּה בְּרַחֹב אֲמַת", הִינוּ שְׁהַצְּדָקָה
עֹמֶדֶת מִרְחֹק, זה מִחְמָת, שְׁגַבְשֵׁל בְּרַחֹב אֲמַת, בַּי מִחְמָת שְׁאֵין

אמֶת, עליון הצדקה רוחקה מיהם בג"ל:

וזה שכתוב (דברים ו): "זֶצְדָּקָה תְּהִיהْ لְנוּ כִּי גַּשְׁמָר לְעֵשֹׂות אֶת כל המצוּה הזוֹאת לְפָנֵי ה' אֱלֹקֵינוּ בְּאַשְׁר צָוָנוּ". הינו כי יהיה לנו בחינות אמת, זהינו לשמר לעשונות כל המצוות לפניו ה' לבדו, בכל הדקדוקים, כמו שעושה בפני בני אדם, שזה בחינת אמת בג"ל, זה "כִּי גַּשְׁמָר לְעֵשֹׂות אֶת כָּל הַמְצֻוּה הַזֹּאת לְפָנֵי ה' אֱלֹקֵינוּ בְּאַשְׁר צָוָנוּ" וכו' 'לְפָנֵי ה' אֱלֹקֵינוּ' דיקא, הינו שガשר לעשונות כל המצוות לפניו ה' בלבד, בינו לבין קוגנו, בכל הדקדוקים באשר צונו שם יתברך, הינו בחינת אמת בג"ל, رغم כשבועשה המצוה לפניו שם יתברך בלבד, הוא מדקך בכל הדקדוקים וכו' בג"ל, ואז: "זֶצְדָּקָה תְּהִיהْ לְנוּ", לנו דיקא. הינו שגמישך לעצמנו בכל הצדקות, כי דרך הצדקה למושך לאמת בג"ל: נמצא כשה איש אמת מושך לעצמו הצדקות, איז אין להם לכך הצדקה ואין לכך במחשבתם להתקיים בג"ל:

ומה שצדקה גמישבת לאמת, כיצדקה הוा בחינת אמת (עיין זהר אמר פ"ט) כי אמת הווא אחד כי אחד הווא רק אחד וכי לפניו אחד מה אתה סופר (ספר יצירה): ואם יש שני וכו' איןו אחד, וכן האמת הווא רק אחד, כי בשאומרים על איזה דבר האמת, אי אפשר לומר כי אם אחד, זהינו האמת כמו שהוא, אבל שקר אפשר לומר על דבר אחד דברים רבים מבאר שם. כי על בלי כסוף אי אפשר לומר האמת כי אם אחד, זהינו שהוא בלי כסוף בלבד, אבל אם ירצה לומר שקר, יכול לומר הרבה כי יוכל לומר שהוא בלי זהב או נחשת או שאר שמות, וכן בכל הדברים שבעולם, אי

אפשר לומר האמת כי אם דבר אחד כמו שהוא, אבל הטענה הזאת
הרבה כב"ל, גמزا טאמת הוא אחד, עיין שם עוד דברים
נפלאים מעניין האמת שהוא אחד עיין שם).

וְעַל כֵּן קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וְאוֹרִיהָתָא וַיִּשְׂרָאֵל כֵּלָא חֶדֶד. כִּי הַשֵּׁם
יַתְבִּרְךְ אֲמָת, וַתּוֹרְתָו אֲמָת וַיִּשְׂרָאֵל אֲמָת, וְכִיוֹן
שְׁבָלָם אֲמָת, הַכָּל אֲחָד, כִּי בְּאֲמָת אֵין בֹּז שָׁוֹם שְׁגָנוֹי, בָּמוֹ שְׁכָבָתּוֹב
(מַלְאָכִי ג): אָגִי ה' לֹא שְׁגִירִתִי וְאַתָּם בֵּית יַעֲקֹב לֹא כְּלִיִּתְמָם, כִּי הַשֵּׁם
יַתְבִּרְךְ אֲמָת וְהַזָּא אֲחָד בְּלִי שְׁגָנוֹי, חַם וְשָׁלוֹם, בְּגַ"ל, וְהַשְּׁגָנוֹי הַזָּא
רָק אֲצָל הַמְקֻבְּלִים, כִּי בְּפִי הַמְקֻבְּלִים כֵּן נִתְהֹווּ אֲצָלָוּ הַשְּׁגָנוֹי, אֲבָל
הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ אֵין בֹּז שָׁוֹם שְׁגָנוֹי, חַם וְשָׁלוֹם, וְזֹה בְּחִינַת שְׁמָשׁ, כִּי
הַשְּׁמָשׁ הַזָּא רָק כְּחָ אֲחָד לְבַד, וְהַשְּׁגָנוֹי הַזָּא אֲצָל הַמְקֻבְּלִים, כִּי
בִּפְמַה שְׁגָנוֹיִם נִתְהֹווּ עַל־יָדֵי הַשְּׁמָשׁ, בְּגַזּוֹן לְהַתִּיךְ וְלְהַקְפֹּת לְקַרְדָּם
וְלְחִימָם וְשָׁאָר הַכְּחוֹת בְּמַבָּאָר בְּמָקוֹם אַחֲרָ. וְזֹה רָק מִחְמַת
הַמְקֻבְּלִים, בְּגַזּוֹן כִּשְׁהַשְּׁמָשׁ בְּאֵחָה עַל שְׁעֹזָה, מִתְכַּת אַזְתָּוֹ. זֹה
מִחְמַת שְׁהַשְׁעֹזָה אֵינוֹ קָשָׁה בְּאֲמָת, וְעַל כֵּן נִתְהֹווּ אֲצָלָה הַכְּחָה
לְהַתִּיךְ, וְכֵן בְּשָׁאָר הַכְּחוֹת. אֲבָל הַשְּׁמָשׁ הַזָּא רָק כְּחָ אֲחָד לְבַד.

וְזֹה בַּחֲינָת צְדָקָה, שֶׁהִיא בַּחֲינָת שְׁמֵשׁ בַּחֲינָת אֲמָת כְּגַם לְבַרְכָה (מִלְאָכֵי ג): "זֹזְרָה לְכֶם יְרָאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צְדָקָה", וְזֹה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמִינו, זָכְרוֹנָם לְבַרְכָה (ברכות ו): 'כִּרְוָם זָלָת לְבָנֵי אָדָם, כִּיוֹן שֶׁגְּצָרָה אָדָם לְבִרְיוֹת פָּנָיו מִשְׁתְּגִין לְכָמָה גּוֹנִין', כי עליידי הַצְדָקָה בָּאִים כִּמָה שְׁגֻנוּיִם, וְהַכָּל הוּא רַק מִחְמָת הַמִּקְבָּלִים, אֲבָל הַצְדָקָה שַׁהוּא בַּחֲינָת אֲמָת בַּחֲינָת שְׁמֵשׁ כְּגַם הוּא רַק אֶחָד לְבַד, וְאֵין בָּה שְׁגֻנוּי כְּגַם, וְהַשְּׁגֻנוּי הוּא רַק אֶצְל הַמִּקְבָּלִים שֶׁגְּשִׁתְגִין פְנֵיהֶם לְכָמָה גּוֹנִין, וַיֵּשׁ שֶׁגְּשִׁתְגָה פָנָיו מִחְמָת גְּדָלוֹת שְׁיִישׁ לו, בְּאֵשֶׁר שָׁאַנוּ רְאֵנו לֹא שִׁיצְטַרְך לְבִרְיוֹת, וַיֵּשׁ מִחְמָת קָטָנוֹת עַל

זֹקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

שַׁהֲוָא בְּצַטְרָד לְבִרְיוֹת, וַיֵּשׁ שְׁגַשְׁתַּגָּה פָּנָיו מִחְמָת שְׁמָחָה, שְׁשַׁמָּחָה עַל שְׁפֹתָגִים לוֹ, וְגַם בָּזָה יִשׁ שְׁגָנוּיִם, כִּי יִשׁ מַי שְׁשַׁמָּחָה מִאֵד עַל שְׁפֹתָגִין לוֹ, גַּמְצָא שְׁהַשְּׁגָנוּיִם הוּא רַק אֶצְל הַמִּקְבָּלִים כֹּל אֶחָד לְפִי בְּחִינְתוֹ כֹּן גַּשְׁתָּגִין פְּנֵיָהֶם בְּגַ"ל. אֶבֶל הַצְּדָקָה הִיא רַק כְּחָח אֶחָד לְבַד, כִּי הִיא בְּחִינָת אֶמֶת, בְּחִינָת שְׁמֶשׁ, וְעַל כֹּן מַזְשָׁבָת עַצְמָה לְאֶמֶת בְּגַ"ל:

רוּיעַקְבָּן שַׁהֲוָא בְּחִינָת אֶמֶת. כִּמו שְׁכָתוֹב (מִיכָה ז): "תַּתְנוּ אֶמֶת לִיעַקְבָּן" נִאמֵר בּוֹ (בְּרָאשִׁית ל"ב): "וַיַּזְרַח לֹא הַשְּׁמֵשׁ", הִינוּ בְּחִינָת וְלֹנוּ תְּהִיה צְדָקָה הַגַּ"ל, כִּי שְׁמֶשׁ הִיא בְּחִינָת צְדָקָה בְּגַ"ל "וַיַּזְרַח לְכֶם יְרָאֵי שְׁמֵי שְׁמֶשׁ צְדָקָה", הִינוּ שְׁיַעַקְבָּן עַל-יִדְיָה הַאֶמֶת הִיה לֹא כְח לְהַמְשִׁיךְ וְלְהַזְרִיחַ לְעַצְמוֹ כֹל הַצְּדָקוֹת, שְׁהָם בְּחִינָת שְׁמֶשׁ, וְזֹה "וַיַּזְרַח לֹא הַשְּׁמֵשׁ", לֹא דִיקָא, בְּחִינָת "וְלֹנוּ תְּהִיה צְדָקָה" בְּגַ"ל:

בְּגַמְרָא (יְבֻמּוֹת צו): 'מְעִשָּׂה שְׁגַחְלָקָיו בְּבִית-הַמְּדָרָשׁ עַד שְׁגַקְרָעַ סִפְר-תּוֹרָה מִחְמָתָן וְאָמֵר: תִּמְהַ אָנֵי אָמַלְאָה יְהִיה בֵּית זֶה עֲבוֹדָה זָרָה'. גַּמְצָא שְׁעַל-יִדְיָה מִחְלָקָת גְּעִשָּׂה עֲבוֹדָה זָרָה וּכְפִירּוֹת, וְזֹה שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים ק"מ): "אֲשֶׁר חָשַׁבָּו רָעוֹת בְּלֵב כֹּל יוֹם יָגֹרְוּ מִלְחָמוֹת", שְׁעַל יְדֵי הַמִּלְחָמוֹת, הִינוּ מִחְלָקָת, עַל יָדוֹ חָשַׁבָּו רָעוֹת בְּלֵב, עַל-יִדְיִזְהָ בְּאַיִם מִחְשָׁבּוֹת רָעוֹת, הִינוּ כְפִירּוֹת בְּגַ"ל:

וְהַתְּקִוָן לֹזֶה לְמִסְרַר הַמִּלְחָמָה לְה' שָׁה' יְלִיחָם הַמִּלְחָמָה בְּגַ"ל. וְזֹה בְּחִינָת שְׁתִיקָה, הִינוּ שְׁצְרִיךְ לְשַׁתָּק לְהָם רַק לִסְמַךְ עַל ה' שַׁהֲוָא יְלִיחָם בְּשִׁבְילֵנוּ, וְזֹה בְּחִינָת (שְׁמוֹת י"ד): "ה' יְלִיחָם לְכֶם וְאַתֶּם תְּחִרְישׁוּן". וְעַל יְדֵי הַשְּׁתִיקָה זוֹ גַּתְעַלָּה הַמִּחְשָׁבָה, כִּי גַּתְבְּטַלְיָן מִחְשָׁבּוֹת רָעוֹת שֶׁל כְּפִירּוֹת בְּגַ"ל, וְזֹה בְּחִינָת 'שַׁתָּק, כִּי

עליה במחשבה' (מגחות כת). שעליידי השתיקה גתעהה המחשבה כב"ל.

אך כַּשְׁגָם הֵם שׂוֹתְקִים, אֲזִי יְכֹלִים, חַם וּשְׁלוֹם, לְקַלְקַל הַתְקוֹן
שְׁגַעַשָּׂה עַל יָדִי שְׁתִיקַתּוֹ, וְזֹה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קכ"ט): "עַל גַּבְיוֹ
חִרְשֹׁו חֹרְשִׁים" לְשׂוֹן שְׁתִיקַה בְּחִינַת "וְאַתֶּם תִּחְרִישׁוּן", הִנּוּ
שְׁשַׁתִּיקְתֶּם עַזְלָה עַל גַּבּוֹ כֹּג"ל. וְזֹהוּ 'הָאֲרִיכּוּ לְמַעֲנִיתֶם', זֹה
בְּחִינַת הַצְּדָקַה שְׁלָהֶם, בְּחִינַת (בִּרְאָשִׁית ל): "וְעַנְתָּה בַּי צְדָקַתִּי",
הִנּוּ שְׁעַל יָדִי הַצְּדָקַה שְׁלָהֶם, הֵם יְכֹלֵין, חַם וּשְׁלוֹם, לְהַתְגִּבר
שְׁשַׁתִּיקְתֶּם יָעַלה, חַם וּשְׁלוֹם, עַל שְׁתִיקְתָּנוּ, בְּבְחִינַת "עַל גַּבְיוֹ
חִרְשֹׁו חֹרְשִׁים" וּכְוֹ. וּמְחַמֵּת זֹה אֵין מֹעֵיל הַעֲצָה הַגְּלֵל, דְּהִנּוּ
לִמְסֵר הַמְּלֻחָמָה לְה' שְׁהֹוא בְּחִינַת "ה' יְלַחֵם לְכֶם וְאַתֶּם תִּחְרִישׁוּ"
כֹּג"ל, אֵיךְ הָאִישׁ הָאָמֵת מֹשֵׁךׁ לְעַצְמוֹ כֹּל הַצְּדָקּות וְגַתְבִּיטֵל כְּחֵ-
הַצְּדָקַה שְׁלָהֶם וְאֲזִי מְפִילָא גַּתְבִּיטֵל מְחַשְּׁבָתֶם הַרְעָה וְגַתְבִּיטֵל
כֹּל הַכְּפִירּוֹת כֹּג"ל:

סְרִירָה קַצְבָּה בְּלֵקָטָה תְּמִימָה תְּמִימָה

צדקה גיהה לנו - רנא

א עליידי מחלוקת, עליידי זה נופלוין מחששיות של רשעים מהם
חששות של כפירות על אנשיםם בשרים, ותתקוון לזה שיישתק
וימסר המלחמה לה':

ב איש אמת שעוזה כל המצוות בכלל הדקדוקים בין לין קונו
כמו בפני בני אדם, אין חלקו כלל, כי אין בו שום צד שקר
לעשות חם ושלום أيזה תנועה בעבודתו בשבייל בני אדם, הוא
ממשיך לעצמו כח כל הצדקות, ועל ידי זה הוא מבטל מהשבות
של כפירות ה'ג'ל:

זֶקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

סְפָרֶר יְפֵץ מִפְאַחַדְךָ תְּשִׁיחָצָה:

מה בַּיּוֹם רָאשׁוֹן אַחֲרַ הַצּוֹת וְהַזָּהָר זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה קָרָא לְבֵיתוֹ אֶחָד
מִהַבְּעֵלי חֹזְבָות שְׂהִיה חִיב לֹזֶם מִזְמָן וְדַבֵּר עַמּוֹ, בַּתּוֹךְ שְׂהִיה מִדְבֵּר
עַמּוֹ בָּא אִישׁ אֶחָד מַאֲגַשֵּׁי-שְׁלֹמָנוֹ מַטְפֵּלִיק וְהַבִּיא לֹזֶם סִימָן
מַאוֹמָין, וְאָמַר לֹזֶם שְׁמַבְקָשִׁין אָזְתוֹ לְאַזְמָין שְׁיִשְׁבָ שֵׁם בְּהַדִּירָה
הַגְּלִיל וְתַכְפָּת שְׁדַבֵּר זוֹאת הָאִישׁ הַגְּלִיל גַּתְאַדְמוֹ פְּנִיו הַקְּדוֹשִׁים
זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה מַאֲד וְאֹז לֹא יִדְעָתִי מַה זֶה אֶחָד אַחֲרַ כֵּד הַבָּגָתִי לְמִפְרָעָבִי
זה מִחְמָת שֶׁזֶה הִיה קָרִיאָה לְהַסְתְּלִקּוֹתָו, כי שם בַּאֲזָמִין גַּסְתְּלִיקָה:

וְאַנִּי הִיִּתִי גַּכְסָף תִּמְיד לְגַסְעָע עַמּוֹ אֶחָד הַבָּגָתִי מִמְּנָנוֹ שָׁאָם יִסְע אֵין
בְּדַעַתָּו לְקָח אָזְתִי עַמּוֹ, רַק הַדָּבָר הִיה גַּרְאָה שַׁיְקָח אֶת רַבִּי
גַּפְתָּלִי גַּרְזָו יָאִיר אֶחָד מַאֲתַת הַשָּׁם הִיִּתָּה שְׁבָאָזְתוֹ יוֹם רָאשׁוֹן הַגְּלִיל
הַכְּרָח רַבִּי גַּפְתָּלִי לְשַׁוְבָן לְבֵיתוֹ אַיִּזה שְׁעוֹת קָדָם שְׁבָאָהָרִישׁ הַגְּלִיל
מַטְפֵּלִיק עַל כֵּן תַּכְפָּת כְּשַׁרְאִיתִי שְׁדַעַתָּו זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה לְגַסְעָע
מַאוֹמָין בְּעַת שְׁבָאָהָרִישׁ הַגְּלִיל מַטְפֵּלִיק אֹז הַתְּחִלָּתִי לְעַסְק בְּעָגִין
הַגְּסִיעָה כְּדִי שַׁיְקָח אָזְתִי וְהַזָּה זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה לֹא דַבֵּר עַמִּי
מַאוֹמָה מִזֶּה אָם יַקְח אָזְתִי אֹז אִישׁ אַחֲר, רַק אַנִּי בְּעַצְמָי הַלְּבָתִי
וְקָרָאָתִי בְּעַל עֲגָלָה אֶחָד וְעַסְקָתִי בְּכָל צְרָבִי הַגְּסִיעָה עַד שְׁזִכְיָתִי
שְׁלַקְח אָזְתִי לְדַרְךָ הַזָּה לְאַזְמָין וְאַלְמָלָא לֹא אַתִּינָא לְעַלְמָא אֶלָּא
לְגַסְעָע עַמּוֹ דַּרְךָ הַזָּה דִּי, כי רַב טּוֹב זְכִיתִי לְשַׁמְעָה בְּדַרְךָ הַזָּה
תוֹרֹות וְשִׁיחּוֹת נֹרְאֹת הַמְּחִיּוֹן אָזְתִי וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת
כְּאֵשֶׁר מוֹבֵן מַעַט לְהַשׁׂמְעָים אֶת כָּל אֲשֶׁר שְׁמַעַתִּי בְּדַרְךָ הַזָּה:
מו וְהַגָּה אֹז כְּשַׁבָּאָהָרִישׁ הַגְּלִיל מַטְפֵּלִיק בְּשִׁיחּוֹת שִׁיפָע לְאַזְמָין,
אֹז עַמְּדָתִי מַרְעִיד וְרַאֲיָתִי גַּפְלָאות הַשָּׁם וְנוֹרָאָתִי הַעֲצּוּמִים עַד
איִן חִקָּר, שְׁבָכָל יִמְיִי הַחֲרָף שְׂהִיה מִדְבֵּר מַאוֹמָין וְאַגְּשִׁי טְפֵלִיק
שְׁאַלְוָ אָזְתוֹ אָמַר יְכִינָו לֹז שֵׁם הַדִּירָה לֹא רְצָח שִׁיסְעָו בְּשִׁבְילָו וְזֶה

אָמֵן נְתַנְוּ וְלֹא יִעֲבֹר
גַּתְנוּ אֶל מִזְרָחֵינוּ
מִזְרָחֵינוּ חַק נָתַן וְלֹא יִعֲבֹר

סְמוֹךְ הַסְכִים שִׁיְסֻעוּ בְשִׁבְיָל ְזֹה עַד שְׁפָעָלוּ שֶׁם הַדִּירָה הַגְּלָל
בְשִׁבְיָלוּ, וּבָתוֹךְ כֵּד גְּשָׂרָף בֵּיתוּ וְהִינְנוּ מַטְלָטָלים מִאֵד מִאֵד
וְהַחֲפָצִים שְׁלֹו הָיוּ מִפְזָרִים וּמַטְלָטָלים בַּדָּרֶךְ הַגְּהוֹג אַחֲרַ הַשְּׁרָפָה,
וְלֹא הָיָה לוּ מֶקוּם מִנוֹחָה כִּי רַב הָעִיר גְּשָׂרָף בְּפֶרֶט כֹּל הַרְחוּבּוֹת
שְׁפָמוֹכִים לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּלְבֵית הַכְּנֶסֶת וּבָתוֹךְ הַפּוֹזֵר וְהַטְלָטוֹל
הַזֶּה בָּא הָאִישׁ הַגְּלָל מַטְעָפְלִיק וּבְקַשׁ אָוֹתֹז לְאוֹמִין בְּמוֹעֵד
וּבְזִמְגּוֹ בָּעֵת שֶׁכְּבָר נִגּוֹר מִן הַשָּׁמִים לְשָׂרָף בֵּיתוּ מִקְדָּם, וְלֹא הָיָה
לוּ מֶקוּם פְּרָאֵי לְשָׁבַת וְהַשְּׁמָם יִתְבְּרַךְ כִּבְרָה הַקָּדִים רְפֹאָה שֶׁבָּאָוֹתֹ
הָעֵת בְּסְמוֹךְ קָדָם הַשְּׁרָפָה אָז דִּיקָא צֹה שִׁיבְיִינְנוּ לוּ הַדִּירָה בְּאוֹמִין
וּבָא הַשְּׁלִיחָה בְּמוֹעֵד וּבְזִמְגּוֹ וְאַתְּ הַכָּל עֲשָׂה הֵי יִפְהָה בָּעֵתֹז וְאֵי
אָפְשָׁר לְבָאָר כֹּל אָשָׁר בְּלַבְיִ בְּזֹה בְּכַתְבָּ, כִּי בְּעָגִין גְּסִיעָתוֹ לְאוֹמִין
וּבְעָגִין מַה שְׂזֶבֶת אָוֹתִי לְגַסְעָ עַמּוֹ לְשָׁם בְּזֹה הָיוּ תְּלוּוּיִם עַזְלָמוֹת
הַרְבָּה עַד אֵין קַץ וּזְכוֹת יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת, כִּי תָקֹן שֶׁם אַלְפִי אַלְפִים
וּרְבִי רַבּוֹת נִשְׁמּוֹת פְּגֻוּמוֹת וּמִקְלָקְלוֹת שֶׁלֹּא הָיָה אָפְשָׁר לָהֶם
לְהַתְהַקֵּן בְּשָׁום אַפְנוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי הַסְתָּלָקּוֹת, בְּאָשָׁר גְּשָׁמָע מִפְיוֹ
הַקְדּוֹשׁ בְּפֶרֶושׁ וּבְרָמָזׁ וְגַם בְּמַה טוֹבָת לְגַנְצָה גַּמְחָו מִזָּה לְיִשְׂרָאֵל
לְדוֹרוֹת, כִּי כִּבְרָה גָּלָה, שְׁמֵי שִׁיבְזָא עַל קִבְרָו וַיֹּאמֶר אַלְוּ הַעֲשָׂרָה
קְפִיטָל תְּהִלִּים הַמִּפְרָסְמִים עַתָּה, בְּוֹדָאי יִעְזֶר לוּ לְגַנְצָה אָפָלוּ אִם
יָהִי מֵי שִׁיחָה בִּידּוֹעַ וּמִפְרָסָם. וְהַגְּסִיעָה לְאוֹמִין הִיְתָה הַתְּחִלָּה
וְהַכָּנָה לְכָל הַתְּקִינִים הָאֱלָה לְגַנְצָה כִּי מֶקוּם קְבוּרָתוֹ כִּבְרָה הַבְּחָרָה
שֶׁם בְּאוֹמִין וְשֶׁם הָיָה צְרִיךְ לְעַסְק בְּכָל הַתְּקִינִים הַגְּלָל, וַיּוֹתַר
וַיּוֹתַר מִזָּה מַה שְׁגַעַלְמָמָא אַתָּנוּ בְּאָשָׁר הַבָּנוּ מִפְיוֹ הַקְדּוֹשׁ עַל כֵּן
בְּכָל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה וּבְכָל סְבָה וּסְבָה שְׁפָבָב הַשָּׁם יִתְבְּרַךְ בְּעָגִין
גְּסִיעָה זוֹאת מַה גָּדְלוּ בָּהֶם מַעֲשֵׂי הַשָּׁם, מִאֵד מִאֵד עַמְקָו
מִחְשָׁבּוֹתָיו כִּי הַכָּל הָיָה נָגַע לְמֶקוּם שָׁגַע לְעַד וּלְגַנְצָה:

פֶּרֶךְ כָּלְקָאַטְּרִי שְׁלַחְתָּה הַשְׁלַחְתָּה

כ עליידי מצוות סכה זובין לטהרת הלב, ועלידייזה זובין לפרש שיחתו הייטב לפני השם יתברך בראשי, לדבר בכלל פעם דבורים חדשים שהם בחינת רוח-תקדש.

ג סכה היא סגלה לבנים, ומצלת מריב ומלחקת, ונדרחה השקר ומתגבר האמת, וגתגלה חרבוי האמת שבדור, ועלידייזה הכל יחוירו להשם יתברך אפלו אמות העולים לעבדו שכם אחד.

ד תפלה בכח ואירוע-ישראל ומצוות סכה בחינה אחת, ותלויים זה בזו.

ה כשפוגמין במצוות סכה, עליידייזה נופלים משפע של אדם לשפע של בהמה, ועלידייזה בא מיתה בהמות וחיות ללא ז מגם, רחמנא לאצלן.

ו עליידי שמקימין מצוות סכה בראשי, עליידייזה יכול לעסוק בבניין ולא מזיק לו; כי העוסקין בבניין מזיק להם הבניין, ועלידי מצוות סכה נצולין מזה.

ז עליידי שגבנין בסכה נעשים בעצם בחינת התורה, כי מבחןת סכה יוצאת כל התורה.

ח עליידי מצוות גטילת נולב ומינו זוכה לגלות הדעת הקדוש, לידע שמלא כל הארץ כבודו, ולגנות אלהותו יתברך בכלל מקום, אפלו בכלל לשונות הגויים, ולהכירו יתברך ולהתקרב אליו אפלו בכלל המדרגות התחתונות, ולקשר הדעת הקדוש לתוך הלב, שיחיה לבו בראשותו, ולאהוב את עצמו עם השם יתברך באהבה, ולבוא לאור האהבה שבדעת שהוא אור הגנו, ויתגלו הצדיקים והتورה הגנו, ועלידייזה יתרכה שלום רב בעולם.

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ג' תְּסִנָּה כְּפֶלֶת מִזְהָרֶת תְּצִיצָה לְכָלָה
ח' חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאוֹר עַי הַוְצָאת נְצָחִית וְאֱגָנָח שְׁעִיר יִשְׁיבָת תְּיקִון הַמִּידּוֹת

ט עליידי הבקיה שbowen בימים נוראים, עליידי זה זכין לאתרוג נאה, ומ שbowen ביוטר, ראי שיהיה לו אתרוג נאה ביוטר (עין לעיל ר"ה).

וְהַדּוֹר הָאֶתְרוֹג גַּמֵּשׁ מִהַּצְדִּיק הָאֶמֶת, שַׁהוּא הַרְאָשֵׁבִית שֶׁל כָּל
הַעוֹלָם כָּלֹז. עַל-כֵּן עַל-יִדִּי אֶתְרוֹג גַּנְּאָה וּמִהְדָּר זָכֵין לְהַתְּקִרְבָּה אֲלֵיו,
וְלֹהֵכְלֵל בָּו, וְעַל-יִדִּי-זֶה גַּפְתָּחִין עִינְיוֹן וּכְוֹן (עַיִן 'צְדִיק'). וְכֵן לְהַפְּךְ,
עַל-יִדִּי הַתְּקִרְבּוֹת לְצְדִיקִי אֶמֶת זָכֵין לְאֶתְרוֹג מִהְדָּר, וְלֹקִים מִצּוֹת
אֶתְרוֹג הַיְּקָרָה וְחַשְׁוֹבָה מַאֲד בְּשַׁלְמוֹת.

כְּרָבָבָה כְּרָבָבָה כְּרָבָבָה כְּרָבָבָה כְּרָבָבָה

וְאֵזִי תָכַף גֶבֶהְל וְגִזְבָר מַה שְׁעַשָה דָבָר בָזָה, וְהִבִין שְׁבוֹדָאִי תָכַף
יְהִיא נָעָשָה רָעָשׂ גָדוֹל, וּכְנַהֲזָה, שְׁגָעָשָה שָׁם תָכַף רָעָשׂ גָדוֹל אֲצָל
הַיּוֹדָגִירָאֵל וְהַלְדָקָה וְהַטְמִין עַצְמוֹ בְתוֹךְ בָור אַחֲד שְׁהִיא
גְשָׁמִים עַד שְׁיַעֲבָר הַרְעָשׂ, וְשְׁהָה שָׁם עַמָה שְׁגִי יִמִים בְתוֹךְ הַבָּור,
וְרֹאַתָה הַאֲשָׁה הַגְּיָל גָדֵל הַמְסִירָתָן נְפָשׁ שְׁהִיא לוֹ בְשִׁבְילָה
וְהַצְרוֹת שְׁפּוּבָל בְשִׁבְילָה, וְגַשְׁבָעָה בָהָר, שְׁפָל הַמִּזְלָה שְׁיִשׁ לָהּ,
אָפְשָׁר יִשׁ לָהּ אַיִזָה מִזְלָה שְׁיִהִיא לָהּ אַיִזָה גָדְלָה וְהַצְלָחָה, שְׁיִהִיא
כָל הַצְלָחָה שְׁלָה לֹא גַמְגָע מַאֲתָו, וְאֵם יִרְצָה לִקְחָה לְעַצְמוֹ כָל
הַצְלָחָה וְגָדְלָה שְׁלָה, וְהִיא תְשִׁיאָר בְמִקְדָם, לֹא יִמְגָע מִמְגָע כָל
וְאֵיךְ מַזְכָאים שָׁם עֲדוֹת? וְלִקְחָה אַזְתָו הַבָּור לְעֲדוֹת. אַחֲר שְׁגִי יִמִים
יִצְאָה עַמָה מִשְם וְהַלְדָקָה לְהַלְן, וְהִיא הַזְלָה וּבָא עַמָה לְהַלְן לְהַלְן,
וְהִבִין שְׁגָם שָׁם בְאַזְתָו הַמִּקְוָה, וְגִזְבָרָה שָׁוב בְגָדֵל הַמְסִירָתָן נְפָשׁ וְהַצְרָה
עַצְמוֹ עַמָה בְתוֹךְ מִקְוָה, וְגִזְבָרָה שָׁוב בְגָדֵל הַמְסִירָתָן נְפָשׁ וְהַצְרָה
שְׁפּוּבָל בְשִׁבְילָה, וְגַשְׁבָעָה עוֹד הַפְּעָם בְגָיָל, וְלִקְחָה אַת הַמִּקְוָה
לְעֲדוֹת וְהִיו שָׁם גַמְיכָן בְעָרָה שְׁגִי יִמִים, וַיַּצְאָו וְהַלְכוּ לְהַלְן וּכְנַהֲזָה
בְמַה פָעָמִים, שְׁהַחֲבִיא אַצְמוֹ עַמָה בְמִקְוּמּוֹת אַחֲרִים בְיוֹצָא בְאַלְוָן,

דַהֲינוּ בְשִׁבְעָה מִקּוֹמוֹת שֶׁל מֵים, וְהֵם בָּור וּמִקּוֹה כֹּגֶל, וְאֶגְמִים
וּמַעַיִן וְגַחְלִים וְגַהְרוֹת וִימִים, וּבְכָל מִקּוֹם וּמִקּוֹם שַׁהֲיוֹ גַּחֲבָאים
שֶׁם, גַּזְכָּרָה בְמִסְירֹות נְפָשׂוֹ וְצָרָתוֹ בְשִׁבְעָה, וְגַשְׁבִּעָה לוֹ, כֹּגֶל,
וְלִקְחָה אֲוֹתוֹ הַמִּקּוֹם לְעִדוֹת כֹּגֶל, וְהַלְכָה וּבָאוֹ, וְהַיּוֹ מְחַבְּיִאים
עַצְמָם בְּכָל פְּעֻם בְמִחְבּוֹאות הַגֶּל, עַד שָׁבָאוֹ עַל הַיּוֹם. כְּשֶׁבָּאוֹ עַל
הַיּוֹם, וְהַזָּא הִיָּה סֹחָר גָּדוֹל, וְהִיָּה מִכִּיר הַדְּرָכִים עַל הַיּוֹם, וְחַתְךָ
עַצְמוֹ לְבוֹא לְמִדִּינָתוֹ, עַד שָׁעָבָר וּבָא לְבִיתוֹ עַם אַשְׁת הַעֲגִי הַגֶּל,
וְהַשִּׁיבָה לְהַעֲגִי, וְהִיָּה שְׁמָחָה גָּדוֹלָה שֶׁם וְהַבּוּרְגִיר הַגֶּל, בְּשִׁבְרָה
שְׁעַשְׂה דָּבָר בָּזָה וְגַם עַמְד בְגַסְיוֹן עַמָּה, נְפָקֵד וּנוֹלֵד לוֹ בְאַזְתָה
שְׁנָה בֵּן זָכָר וְהִיא גַם הִיא, אַשְׁת הַעֲגִי הַגֶּל, בְּשִׁבְרָה שְׁעַמְדָה
בְגַסְיוֹן בָּזָה עַם הַיְעָדָגִירָאֵל וְגַם עַמּוֹ זְבָתָה גַסְיכָן וַיְלָדָה גַקְבָּה,
וְהִיְתָה יִפְתַּח תָּאָר מַאֲד מַאֲד, שְׁלָא הִיָּה יוֹפִי שֶׁל מִין אָדָם כָּלָל, כִּי
בֵּין בְּגִינִּיאָדָם לֹא גַמְצָא יוֹפִי בָּזָה, וְהִיּוֹ הַעוֹלָם אֹמְרִים: הַלְוָא
שְׁתַתְגַּדֵּל (כִּי חַדּוֹש גַּפְלָא בָּזָה קַשָּׁה שִׁיתְגַּדֵּל), כִּי הִיָּה יִפְיָה וַתְּפַאֲרָתָה
מִפְלָג מַאֲד מַאֲד, שְׁלָא גַרְאָה בָזָאת בְעֹולָם כָּלָל, וְהִיּוֹ הַעוֹלָם בָּאִים
וְגַבְגָּסִים לְרָאוֹתָה, וְהִיּוֹ מִשְׁתָּוּמִים מַאֲד עַל גַּדֵּל יִפְיָה הַמִּפְלָג
מַאֲד מַאֲד, וְהִיּוֹ נוֹתָנים לָהּ מִתְּגּוֹת מִתְּגּוֹת מְחֻמָּת חַבָּה וְהִיּוֹ
נוֹתָנים מִתְּגּוֹת, עַד שְׁגַת עַשֶּׂר הַעֲגִי וְהַבּוּרְגִיר הַגֶּל גַּפְל בְּדַעַתּוֹ,
שִׁישְׁתַּדֵּךְ עַם הַעֲגִי הַגֶּל מַגְדָּל יִפְיָה, שְׁהִיָּה חַדּוֹש בָּזָה, וַיֹּאמֶר
בְּלֹבוֹ: אִפְשָׁר עַל זה מְרָאָה הַחְלוּם, שְׁנוֹשָׁאַיִן שֶׁלֹּו לְהַעֲגִי וּמַהְעֲגִי
נוֹשָׁאַיִן אֲצַלוֹ, דַהֲינוּ שִׁישְׁתַּדְכוֹ יַחַד וַיַּתְעַרְבּוּ יַחַד עַל יְדֵי הַשְׁדֹּךְ.

כָּרְבָּלָה שְׁלֵמָה עֲרָבָה קַשְׂטָחָה:

(ג) ישראל ונכרי שיש להם תנור בשותפות אומר לנכרי קודם פmach טול אתה של פmach ואני אטול Ach"c: (ל) ישראל יהיה לו תנור ואפו בו נכרים חמץ בפmach אפילו מעות אסור לקבל בשברו

צַדְקָה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

נִתְּנָהָר פֶּזֶחֶת זָצַעַל "אֵשֶׁר אָשֶׁר מִקְוָה שְׂדֵךְ אֲחֵר פְּסֶפֶרֶץ רְבָבָע עַזְּחָא תְּקָזָע לְפָלָע" 30
נִתְּנָהָר פֶּזֶחֶת זָצַעַל "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּזָתִי" שְׁעִירָתִי תִּקְוָה חַמִּידָתִי 31

ד浩וה ליה משתרב באיסורי הנאה ואם קיבל כבר המועות מותר להנות מהם: (א) יש מי שמתיר להשביר תנורו לנכרי על מנת שיאפה בו מצה ואם יאפה בו חמץ אין זוקק לו: הגה וכן מותר להשביר לו בית לדור בו ואף על פי שימושים בו אחר כך חמץ שרי (างור): (ו) מותר לומר לעבד בפמה הילך דינר זה וקנה ואכול אף על פי שידוע שיקנה חמץ אבל לא יאמר לו צא ואכול ואני פורע ויש מתירים גם בזה אא"כ הקדים דינר או שנשא ונתן ביד: הגה ואסור לקנות חמץ לנכרי בפמה אפילו במעותיו של נכרי (ריב"ש סימן מ"א): (ז) אסור להשביר כלי לנכרי בפמה כדי שיבשל בו חמץ אבל משביר לו חמוץ להביא עליו חמץ: הגה ויש מתירים להחט חמין בccoli חמוץ ולרחוץ בהם וכן שאר צרכי הנאה בccoli חמוץ וכן הוא המנהג (תוספות פרק אין מעמידין ומרדכי פרק כל שעה):

סימן תנא (א) קדרות של חרם שנשתמש בהם חמץ כל השנה אפילו אותן שעושים בהם דיים ומיני קמחים משפשפן היה טוב בעניין שלא יהא חמץ ניכר בהם ומותר להשחותן לאחר הפמה לשימושם בהם בין במינו בין שלא במינו ומצניען בפמה במקום צנوع שאינו רגיל לילד שם כדי שלא יבא לשימוש בהם בפמה וטוב לסוגרים בחדר ולהצניע המפתח אבל הימסיק שיסיקם באש אינו מועיל להם ולא לשום כלי חרם שנשתמש בהם חמין אפילו שלא ע"י האש אלא שעירה לתוכו רותחים: הגה ויש אסורים אפילו בccoli שני (המניד פ"ה) ואפילו אם ימלאים גחלים דחוישין דלמא חיים עליהם שמא פקעי (פי שמא יתקעו) ולא עbid להו הסקה מעלייא ומהו אם החזירן לבושן שמצרפין בו כלי חרם חדשים מותר דכוון שימושם להימק גדול כזה ודאי לא חיים עליהם דילמא פקעי אבל לתנורים שלא: הגה כל כלי הצריך ליבוז

וְלֹא יַעֲבֹר וְלֹא נָתַן **וְלֹא** **יַעֲבֹר** **וְלֹא** **נָתַן** **וְלֹא** **יַעֲבֹר** **וְלֹא** **נָתַן** **וְלֹא** **יַעֲבֹר**

או הגעה אסורה להשתמש בו אפילו צונן ללא הכשר (מרדי כי ר"פ כל שעה) ועיין בירוחה דעה סימן קב"א: (ב) כובייא שהוא כלי שעושין מלבנים ועפר ואופים ומטגנים בו וכן תנור קטן שקורין פידלי"א הסיקו מבחוץ אפשר לאפות בו בפח דאין חמץ שבו נפלט בכך ואם מלאו גחלים מבפנים שרוי: (ג) סכינים מגעילן בכל ראשון ומוגתרין וכלי ראשון נקרא שהרטיחו בו מים על האש אפילו אינו עתה על האש רק שעודנו רותח וקודם ההגעה צריך לשופם יפה במשחות או ברחיהם להעיר כל חלודה שבhem קודם הכשרה הילכך אם יש בו גומות ואיינו יכול לנקרתו יפה אין מועיל לו הגעה (פי' הפלטה שהכלים פולטים האיסור שבhem והוא מלשון שורו עבר ולא געיל) בלבד ורק ליבוז במקום הגומות: הגה והנדן של סכינים אין לה תקנה בהגעה ואפשר להכנים בה המכין בפח (מהרי"ל): (ד) כלים שימושיים בהם על ידי האש כゴן שפודים ואסכלאות וכיוצא בהם צרייכים ליבוז ולהליבוז הוא עד שהוא נוצאות ניתזין מהם: הגה ויש מקילין אם נתלבן כל כך שקש נשרפ עליו מבחוץ (מרדי ספ"ז והגהות מיומני פי"ז מהלכות מ"א) ונוהгин כסבירא ראשונה בכל דבר שדין כל לבון אבל דבר שדין בהגעה רק שיש בו סדקאים או שמחמיין לבונו סגי לבון קל זהה.

סְרִירָה לְקֹדֶשׁ תַּפְאֵלָה תְּבִשָּׁׂת

תתשצ'ו: רְחִם מֵלָא רְחִמִּים, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ פֶּמֶה פְּגָמִים וּמְכֻשּׁוֹלֹת
בְּאַיִם עַל יְדֵי רַבּוֹי אֲכִילָה וּשְׁתִּיה, וּכְמַה חְלָאִים בְּאַיִם עַל יְדֵי זה
רְחִמָּנָא לְצַלֵּן, וּבְפֶרֶט חָלֵי הַקְדָּחָת שְׁגַתְפְּשָׁטָה עַתָּה מָאֵד, ה'
יִשְׁמַרְנוּ מֵעַתָּה רְחִם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וּעַל יִשְׁמָרְגִּי תָּמִיד שְׁאֹזֵהר
מֵעַתָּה, וְאַשְׁמַר אֶת גְּפֵשִׁי לְבָלִי לְאַכְלָ שָׁוֵם אֲכִילָה יִתְרָה כָּל,
וְאַתָּה תָּגֹן בְּעַדְנוּ וַתִּשְׁמַרְנוּ בְּרְחִמִּיךְ שְׁלָא יִבָּא לִתּוֹךְ פִּינוּ שָׁוֵם

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ג' תְּסִמְךָ כִּי טוֹהֶר מִזְהָרֶת תְּצִיךְ לְאַלְפָיִם מִקְוֹה שְׁדָקָה אֶחָד מִסְפְּרֵי רַבְבָּא אַחֲרֵי תְּקֹוֹן לְכָלְלָה

מִאכֶל שֶׁלָא גַתְבֵר לִמְאכֶל אָדָם, בָאַפּוֹן שְׂתַצִיל אֹתָי וְאַת בָּל עַמָה
יִשְׁרָאֵל מִכֶל מִגֵי חַלְאִים, וּמִכֶל מִגֵי מִכּוֹת וּמִכְאוֹבּוֹת וּמִחוֹשִׁים
וּבְפִרְט מְחַלִי הַקְדָחָת וְתִרְחָם עַל בָל יִשְׁרָאֵל עַל בָל מִשְׁכָבָר הַגִיע
עַלְיו חַלִי הַקְדָחָת רְחַמְנָא לְצַלּו (וּבְפִרְט עַל פְלוֹנִי בַן פְלוֹנִית) וְתִשְׁלָח
לָהֶם מִהְרָה רְפּוֹאָה שְׁלָמָה מִן הַשְׁמִים רְפּוֹאָת הַגְפֶשׁ וּרְפּוֹאָת הַגּוֹף
בְתֹזֶה שָׁאָר חֹזְלִי יִשְׁרָאֵל וְתִסְבֵב בְרְחַמִיד הַרְבִים וְתִשְׁלָח עַלְיהֶם
זָעָה טוֹבָה מִן הַשְׁמִים, וְעַל יְדֵי זֶה תִתְיִשְׁבּ דְעַתָם וַיִתְמַזְגו הַחֲסִדים
וְהַגְבוֹרוֹת שָׁהֶם כְח הָאָשׁ וּמִים שְׁבַהֶם בְמֹזג הַשְׁזֹה וְלֹא יַתְעַרְבוּ
וְלֹא יַתְבִלְבְלוּ עַזְד וְלֹא יַתְגַבֵּר זֶה עַל זֶה בָל, בָאַפּוֹן שְׂתַצִיל אֹתָם
וְאַת בָל יִשְׁרָאֵל מְרֻבּוֹי קְרִירּוֹת וְחַמְימּוֹת וּרְעִידָת הַאיְבָרִים שֶׁל
חַלִי הַקְדָחָת רְחַמְנָא לְשַׁזְבָנו וַיַּזְכו בָלָם לְרְפּוֹאָה שְׁלָמָה, וַיִתְיִשְׁבּ
דְעַתָם בְשַׁלְמוֹת בָאַמְתָה:

תתשׁuzzוּ: וְגַזְבָּה כֹּלְנוּ עִמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעָסָק בַּתּוֹרַתְךָ וְעַבּוֹדָתְךָ
בְּאֶמֶת תִּמְיד בְּדִעָת שְׁלָם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עד שְׁגַזְבָּה לְהַכִּיר אֶתְךָ
בְּאֶמֶת, וְלַעֲבֹדךָ בְּלֵב שְׁלָם וּבְיִשּׁוּב הַדִּעָת בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם שׁוֹמֵר עָמוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֵד, שׁמְרָנוּ תִּמְיד מִכָּל דְּבָר רַע
בְּגַשְׁמִיות וּבְרוֹחַגִּיות וַיַּקְיִם בֵּי מִקְרָא שְׁבָתוֹב: "ה' יִשְׁמַר צָאתְךָ
וּבְאֵה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם", אָמֵן:

פָּלֶךְ קָנֵכְתָּא: {מִיּוֹמֶל ע"פ תַּוְלָה לִמ"ל} מָרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעַל
גְּבוֹרוֹת, עֹזֶשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בָּעֵל מְלֻחָּמוֹת זֹרֶעֶץ צְדָקוֹת,
מְצַמֵּיחַ יִשְׂעוֹת, עֹזֶשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וּרְוחַת, עֹשֶׂה עַמִּי צְדָקה
וְחֶסֶד, וּזְפַגֵּי לְתִין צְדָקה תְּרִבָּה לְעָגִים הַגּוֹנִים בְּאַפְןֵן שִׁיחָה לִי תְּקוֹן
גָּדוֹל לְפָגָם הַבְּרִית שְׁפִגְמָתִי נְגַדָּה בְּלִי שְׁעוֹרָ:

תתשׁutzת: רבונו של עולם אתה יודע במאה ובמה הראחותי הטעפּע מהקדשה על ידי פגּם הבְרִית והמשכּתֵה למקומ שהמשכּתֵה

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

רְחַמְנָא לְצַלּוֹ, לְמִקּוּמוֹת אֲשֶׁר לֹא גַּתָּן לְהַזְכֵּר וּפְגַמְתֵּי בָּמוֹ שְׁפַגְמָתֵי אֲשֶׁר אֵי אָפְשָׁר לְשַׁעַר, אֲשֶׁר הַתָּקוֹן לֹזָה הוּא צְדָקָה לְעָגִים הַגּוֹנִים דָּוָקָא שְׁעַל יְדֵי זֶה חֹזְרִים וּמִמְשִׁיכִים הַשְּׁפָעָא אֶל הַקְּדָשָׁה אָבֶל אִיךְ זָכוּין לֹזָה כִּי רַבּוּ הַמְגִיעוֹת מִאֶד שֶׁל מִצּוֹת צְדָקָה הַזָּנוּ מִחְמָת רָע לְבָבָנוּ וְחִסְרֹוּ הַבְּטָחוֹן וְהַאֲמֹנוֹת, וְגַם כְּשֶׁמְתָגְבָּרִים וּמִשְׁבָּרִים אַכְזָרִיות שְׁבָלָב וּנוֹתָנִים צְדָקָה אֵין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה מִי הוּא הָעָגִי הַהְגּוֹן בְּאֶמֶת אֲשֶׁר עַל יָדוֹ גְּזָבָה לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפָעָא אֶל הַקְּדָשָׁה וְלַתָּקוֹן פְּגָם הַבְּרִית עַל יְדֵי זֶה:

תורת: עַל כֵּן בָּאָתִי לְפִנֵּיךְ בֶּעָל הַרְחָמִים בֶּעָל הַצְדָּקָה וְהַחְסָד חֹשֶׁב מִחְשָׁבּוֹת לְבָל יְדָח מִמְּפָנוּ גָּדָח, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹסָק בַּתָּקוֹנִי בְּכָל עַת, שְׁתָחָום וְתָחַמל עַלִּי, וְתַזְכִּנִי בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים לְתַזֵּן צְדָקָה הַרְבָּה לְעָגִים הַגּוֹנִים עָגִים כְּשָׂרִים בְּאֶמֶת הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוֹדָת הָה' בְּאֶמֶת, וְתַשְׁמַרְנִי וְתַצְיִלְנִי מַלְתַזֵּן צְדָקָה לְעָגִים שְׁאַיִגְמָן הַגּוֹנִים אַתָּה לְבָד תְּשִׁמְרָנִי בְּרַחְמִיךְ מַלְחָכָשֵׁל בָּהֶם חָם וּשְׁלָוָם כִּי גָּלוּי וַיַּדְוָעַ לְפִנֵּיךְ שְׁאַיִן בָּנָוּ דָעַת לְשִׁמְרָמָה רַק אַתָּה לְבָד יוֹדֵעַ אֶת לְבָב כָּל בְּגַי הָאָדָם וּמִבֵּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם, אַתָּה יוֹדֵעַ רָזִי עַזְלָם וְתַעֲלוּמוֹת סְתִירִי כָּל חַי, חָסָם וְתָחַמל עַלִּי וּעְשָׂה עַמִּי כִּגְדָל גְּפֻלָות חָסְדִיךְ הַעֲצּוּמִים, וְתַסְפֵב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּכָל עַת, בְּאֶפְןָן שְׁתָזִמְנֵן לֵי עָגִים הַגּוֹנִים בְּאֶמֶת לְזֹבֶת בָּהֶם וְתַעֲזֵר וְתַחַזֵּק אֶת לְבָבֵי לְתַזֵּן לָהֶם צְדָקָה הַרְבָּה בְּלַב טֹוב, בְּסֶבֶר פִּנִּים יִפּוֹת; וְאַזְבָּחַ לְהַזְסִיף בְּכָל פָּעָם לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה וְחָסֵד, וְלִילֵּד לְקַבֵּץ גְּדֹבּוֹת מַעֲמָד יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק עָגִים הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וְתַפְלָה בְּאֶמֶת כִּי כָּبֵר הַזְּדַעַתָּנוּ שְׁאַיִן שָׁוָם אָדָם מִיְּשָׂרָאֵל פֶּטֹור מִמְצֹוֹת צְדָקָה אֲפָלוּ הָעָגִי שְׁבִיִּשְׂרָאֵל אָבֶל אַתָּה יוֹדֵעַ קְשִׁיות לְבָבָנוּ, וְאִיךְ מִתְגְּבָרִים הַמּוֹגָנִים וְהַבְּלִבּוֹלִים אֲפָלוּ עַל גְּדוֹלִי הָעֲשִׂירִים מַלְתַזֵּן

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
ג'ז'סֶל אָזְקֵן פִּזְזֵר פְּזֵרְזִיט אָזְקֵל "אָזְקֵל" פְּזֵרְזִיט פְּזֵרְזִיט שְׂדֵךְ אָזְקֵל פְּזֵרְזִיט רְבִזְוּ אָזְקֵה תְּזֵקֵז לְפָלֵל"
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוּ עַיִ"ז הַזְּכָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תְּיקַוְן הַמִּידָות 30

צדקה עד אשר הולכים מעולם, ומאותה לא ישא בידם מכל
שכן קטני העדר אשר פרנסתם מצמצמת אשר רבו המגינות
והבלבולים מאד ממצות הצדקה, בפרט לזכות בענים הגוגים:

התהא: על בין אין לנו על מי להשען כי אם עלייך אבינו שבשמיים,
בזכות ובכח הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם בכלל דבר,
אליך שטהתי את פפי עיני תלויות אליה לבד כי אתה לבד יודע
כמה וכמה התקנים אני צריך בשבייל תקון הברית אשר פגמתי
בזה הרבה ואני רוחק מכם מאד, רק על רחמיך הרבים אני בזאת
על חסده אני נשען, שאתה תסבב סבות לטובה ברחמיך ותזagi
لتكون אותי בכלל התקנים, ותשיעני לתוכה הצדקה הרבה לענים
הגוגים הרבה, ולעסוק בצדקות לעזרך לב אחינו בני ישראל לקבל
מהם הצדקות הרבה בכלל עת להחזיק יראי ה' האמתיים, באפן
שאזכה לתקן הברית בשלמות באמת, ולאஆועל בכוספה קמד
ה' יגמר בעדי ה' חסדך לעולם, מעשי ידיך אל תרף יהו לרצון
אמרי פי, והגיוון לבוי לפניה, ה' צורי וגואלי" אמן:

התהב: ראה זה מצאנו בכ"י רבינו ז"ל: והוא ראש פרקים מעין פדיון [ע'
בלקווי מוהר"ן סי' ק"פ] עם תפלה קצרה בסופה וראוי להציגה כאן] מעות, ואת
היקום אשר ברגליהם צדק יקרהו לרגלו צדק מלכותא קדישא:
динא דמלכותא דינא, שורש הדינים בינה, אני בינה לי גבורה,
אין הדין נמתך אלא בשרשו, שלשה ידיים בינה, יד הגדולה, יד
החזקת, יד הרמה, ג' פעמים יד גימטריא שם של מ"ב, מ"ב
שביצירה שם של أنا בכח, מ"ב שבבריאה שני פעמים אקי"ק,
מ"ב שבאצלות הו"י פשוט במלואו ומילוי דמיולי: יהי רצון
מלפניך שימתקו הדינים והגבורות הקשות מעל פלוני בן פלוני
על ידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים

אָמֵן
וְתִזְכָּה
סַדֶּר חַלְמֹוד לַיּוֹם ז' סִינְ

שְׁאֵין בּוֹ תְּעֻרְבָּת דַּיּוֹן כָּל אָמֵן: